

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 183)

z dnia 11 kwietnia 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 183)

11 kwietnia 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Grzegorza Raniewicza (PO-KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Zdrowia na dezyderat nr 137 w sprawie przepisów dotyczących stwierdzenia zgonu,
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2018 r. poz. 2174 ze zm.) w zakresie art. 111 (BKSP-145-487/19),
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zniesienia i komunalizacji wspólnot gruntowych (BKSP-145-488/19),
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2018 r. poz. 1954 ze zm.) poprzez skreślenie art. 150 ust. 2 pkt 1 (BKSP-145-470/19),
- rozpatrzenie dezyderatów w sprawie:
 - zmiany ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
 - współfinansowania niekomercyjnych klubów sportowych przez samorząd terytorialny,
 - obniżenia stawki opłat z tytułu użytkowania wieczystego dla terenów wykorzystywanych do celów sportowych i rekreacyjnych,
 - zmian w Kodeksie pracy w zakresie aktualizacji odesłań,
 - propozycji zmian w obowiązującym ustawodawstwie,
 - zmian legislacyjnych mających na celu poprawę przejrzystości i spójności niektórych ustaw.

W posiedzeniu udział wzięli: **Dariusz Poznański** zastępca dyrektora Departamentu Zdrowia Publicznego i Rodziny Ministerstwa Zdrowia, **Aleksandra Kwaśniewska** główny specjalista w Departamencie Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Agnieszka Krauzowicz** dyrektor Departamentu Telekomunikacji Ministerstwa Cyfryzacji oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał**, **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dzień dobry państwu.

Witam państwa serdecznie na 183. posiedzeniu Komisji do Spraw Petycji.

Porządek obrad przedstawię z małą uwagą – porządek różni się nieco od tego, co było wcześniej rozsyłane. Chodzi o zamianę dwóch ostatnich punktów w związku z tym,

że pan poseł Maliszewski ma inne obowiązki parlamentarne i chciałby nieco wcześniej nas opuścić.

Proponuję, żeby w punkcie pierwszym nowego porządku było rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Zdrowia na dezyderat nr 137 w sprawie przepisów dotyczących stwierdzenia zgonu.

W punkcie drugim rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, to będzie przedstawiał pan Robert Warwas.

W punkcie trzecim rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zniesienia i komunalizacji wspólnot gruntowych, to będzie przedstawiał pan poseł Mirosław Maliszewski.

W kolejnym, czwartym punkcie porządku mamy rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, przedstawi to również poseł Maliszewski.

Następnie w punkcie piątym rozpatrzmy projekty dezyderatów zgodnie z załącznikiem.

Czy do tak zgłoszonego porządku posiedzenia są jakieś uwagi?

Nie ma uwag – rozumiem, że przyjmujemy taki porządek.

Przechodzimy do punktu pierwszego – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Zdrowia na dezyderat nr 137 w sprawie przepisów dotyczących stwierdzenia zgonu. Czy są przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia?

Dziękuję bardzo, zatem oddaję panu głos.

Tradycyjnie proszę o przedstawienie się, co jest potrzebne do stenogramu z posiedzenia Komisji, oddaję panu głos.

Zastępca dyrektora Departamentu Zdrowia Publicznego i Rodziny Ministerstwa Zdrowia Dariusz Poznański:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Dariusz Poznański. Zastępca dyrektora Departamentu Zdrowia Publicznego i Rodziny Ministerstwa Zdrowia.

Jeżeli chodzi o postulat zmian systemowych w zakresie stwierdzania zgonu (potwierdzania, rejestracji, dokumentowania i innych czynności z tym związanych) to ten temat jest w trakcie realizacji.

26 marca do prekonsultacji został skierowany projekt zupełnie nowej ustawy. W tej chwili przepisy, które regulują ten obszar, pochodzą z 1959 r. i zarówno ustawa, jak i akty wykonawcze, są zupełnie nieadekwatne do obecnych realiów organizacyjnych, prawnych i systemowych, więc napisaliśmy zupełnie nową ustawę o tzw. koronerze. W tej chwili jest opiniowana przez jednostki samorządu terytorialnego, które bardzo często podnosiły problem, kiedy nie można znaleźć, wskazać lekarza, który powinien wystawić kartę zgonu. Jest szereg wiele innych trudności związanych z tym procesem, więc ustawa reguluje to w zupełnie nowy sposób. Zdejmuje ze starostów obowiązek wskazywania tego lekarza, według projektu lekarz ten będzie wyznaczany przez wojewodę.

Wczoraj odbyło się posiedzenie Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i zespołu ds. ochrony zdrowia, na którym ten projekt był omawiany. Mamy też wstępne stanowisko Naczelnej Izby Lekarskiej. Generalnie jest pozytywne.

Prace będą kontynuowane. Planowane jest przystępowanie w tym roku do kolejnych etapów prac, żeby ustawa była przyjęta jeszcze w tej kadencji parlamentu.

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Jak ocenia pan szanse na to, żebyśmy zajęli się tym jeszcze w tej kadencji parlamentu? Czy potrzebna jest jakaś pomoc z naszej strony? Jakiś doping dla strony rządowej, aby jednak przyspieszyła? Czy są państwo w stanie sami to ogarnąć i wyrobić się w terminie?

Zastępca dyrektora departamentu w MZ Dariusz Poznański:

W tej chwili nie widzimy zagrożeń.

Projekt wysłaliśmy do prekonsultacji do instytucji, które są tym najbardziej zainteresowane, a więc do jednostek samorządu terytorialnego, konsultantów krajowych w dziedzinie medycyny sądowej, ratownictwa medycznego i zakładów medycyny sądowej. Jeżeli tu nie będzie przeszkód merytorycznych, to wydaje się, że...

Prace nad projektem trwały dość długo. Wydaje się, że nie ma tu trudności prawnych, czy nieprzychylności jakiegokolwiek środowiska. Jest to ujęte w wykazie prac legislacyjnych i w tej chwili nie widzimy żadnego zagrożenia terminowego. Jeżeli uda się doprowadzić do etapu przyjęcia przez Radę Ministrów przed wakacjami, co jest naszym podstawowym założeniem, to wtedy mamy nadzieję, że projekt będzie prezentowany na kolejnych posiedzeniach Sejmu.

W tej chwili nie identyfikujemy takiego zagrożenia.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Czy są jakieś uwagi ze strony państwa parlamentarzystów bądź zaproszonych gości? Jeżeli nie ma uwag to znaczy, że przyjmujemy odpowiedź ministra na dezyderat nr 137 w sprawie przepisów dotyczących stwierdzenia zgonu i liczymy na tempo prac, które pozwoli przyjąć ustawę jeszcze w tej kadencji parlamentu.

Przechodzimy do punktu drugiego – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, przedstawia pan poseł Robert Warwas.

Oddaję panu głos.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję bardzo.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest zmiana ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w ten sposób, aby wyłączyć możliwość wystawiania faktur VAT w przypadku zaewidencjonowania sprzedaży przy pomocy kasy rejestrującej.

W uzasadnieniu swojej petycji wnioskodawca wskazuje, że – jego zdaniem – obowiązująca treść art. 111 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług wyklucza możliwość zaewidencjonowania sprzedaży przy użyciu kasy rejestrującej dla nabywcy innego niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej lub rolnik ryczałtowy.

Petycja zawiera propozycję uzupełnienia treści art. 111 ustawy o podatku od towarów i usług. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu, spełnia wszelkie wymogi formalne.

Przepis art. 111 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług wskazuje, kto jest zobowiązany do przeprowadzenia ewidencji przy pomocy kasy rejestrującej a nie, w jakiej sytuacji należy zaewidencjonować konkretne zdarzenia przy pomocy tej kasy. Zatem, zgodnie z treścią przepisów regulujących kwestie dokumentowania czynności polegających na opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, należy wskazać, że – co do zasady – zgodnie z ogólnie przyjętym podziałem, faktury VAT dokumentują czynności podejmowane w ramach tzw. obrotu profesjonalnego, natomiast czynności dokonywane na rzecz osób prywatnych są ewidencjonowane za pomocą kas rejestrujących.

Jednakże, uwzględniając wytyczne dyrektywy Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, ustawodawca przewidział także wyjątki, kiedy dokonana czynność może być udokumentowana fakturą w obrocie nieprofesjonalnym.

Odnosząc się do kwestii elementów składowych faktur należy odwołać się do treści art. 106e ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. Faktura powinna zawierać numer, za pomocą którego, na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej, identyfikowany jest nabywca towarów lub usług, pod którym otrzymał towar lub usługi.

Odnosząc się natomiast do propozycji wystawienia nabywcom rachunków zamiast faktur, jeśli sprzedaż polega na ewidencjonowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej, trzeba wskazać, że to rozwiązanie nie uwzględnia, w obecnej sytuacji polskiego prawa podatkowego, różnicy pomiędzy rachunkiem a fakturą. Rachunek jest wystawiany w sytuacji, gdy sprzedający nie jest zobowiązany do wystawienia faktury.

Zgodnie z art. 87 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeśli z odrębnych przepisów nie wynika obowiązek wystawienia faktury, na żądanie kupującego lub usługobiorcy, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą są zobowiązani wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi. Obowią-

zek wystawienia rachunków dotyczy podatników prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu ordynacji podatkowej.

Reasumując, rozwiązanie dotyczące zmiany przepisów ustawy o podatku od towarów i usług zawarte w petycji należy uznać za niezasadne. Przepis art. 111 ust. 1 nie określa, że możliwe jest ewidencjonowanie przy zastosowaniu kas rejestrujących jedynie czynności dokonanych na rzecz osób prywatnych. Przepis ten stanowi jedynie, że w przypadku prowadzenia sprzedaży mieszanej, sprzedający jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji przy pomocy kasy rejestrującej.

Natomiast podatnik jest zobowiązany wystawić fakturę dokonującą sprzedaż na rzecz innego podmiotu lub na rzecz osoby prawnej nie będącej podatnikiem. W przypadku, gdy faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon dokumentujący tę sprzedaż.

Należy przy tym podkreślić, że w przypadku zawierania transakcji to, czy podatnik będzie zobowiązany wystawić fakturę, czy tylko wydać paragon fiskalny, uzależnione jest od tego, czy zostanie przekazana mu informacja, że drugą stroną tej transakcji jest również podatnik. Podatnicy podatku od towarów i usług nie mają prawnych możliwości legitymowania swoich kontrahentów pod względem prowadzenia działalności gospodarczej.

Nie oznacza to jednak, że przepisy mają lukę prawną. W sytuacji, gdy kontrahent podatnika nie żąda lub nie odbiera faktury VAT, nie podając swoich danych osobowych niezbędnych do wystawienia faktury, musi zostać uznany za osobę nieprowadzącą działalności gospodarczej.

Aktualnie, w celu zmniejszenia nadużyć dotyczących wystawiania faktur VAT na podstawie paragonów z kasy rejestrującej, planowana jest zmiana zasad dokumentowania transakcji. Aktualnie projekt ustawy jest na etapie opiniowania.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję.

Czy w sprawie tej petycji ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Jaka jest rekomendacja pana posła.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Panie przewodniczący, proponuję Komisji nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

To jest kolejna petycja dotycząca ustawy o podatku od towarów i usług, chyba przed tygodniem rozpatrywaliśmy jedną z petycji, która dotyczyła tej ustawy. Prawo dość precyzyjnie reguluje wszystkie sprawy związane z fakturami i z podatkiem. Wydaje mi się, że ta petycja jest bezzasadna i w związku z tym, jeśli nie usłyszę głosu sprzeciwu, uznam, że Komisja przyjęła rekomendację pana posła o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem petycji.

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu trzeciego, przedstawia pan poseł Mirosław Maliszewski – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zniesienia i komunalizacji wspólnot gruntowych.

Oddaję panu głos.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, jak był pan uprzejmy wspomnieć, przedmiotem petycji jest propozycja skierowana do naszej Komisji, aby w formie ustawy zlikwidować wspólnoty gruntowe, które występują w różnych miejscach w Polsce. Autor petycji podaje szereg argumentów. Między innymi, mówi, że mają one nieuregulowany status prawny, nie istnieją spółki do ich zagospodarowania, często nie prowadzą działalności.

Co na ten temat mówią dane, które zostały przedstawione w analizie? Po pierwsze, co to są wspólnoty gruntowe (informacja dla tych, którzy nie wiedzą)? Wspólnoty gruntowe to specjalny rodzaj władania gruntem rolnym, leśnym bądź stawami hodowlanymi. Wspólnoty gruntowe to rzeczywiście (tu można zgodzić się z autorem petycji) historycznie dość dziwny twór prawny, który najczęściej powstawał w wyniku nadania poprzez uwłaszczenie włościan, mieszczan i rolników na wspólną własność, na wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania ogółowi, pewnej grupie, lub niektórym mieszkańcom jednej lub kilku wsi.

W praktyce najczęściej wygląda to tak, że rolnikom, mieszkańcom danej wsi grunt rolny został nadany w wyniku parcelacji majątków. Zostali oni uwłaszczeni, choć żaden z tych rolników nie ma ani określonego udziału procentowego, ani przyznanej konkretnej działki, której byłby właścicielem, i która wchodziłaby w skład wspólnoty gruntowej. Czyli w czasie, kiedy powstawała ta wspólnota, wszyscy właściciele, mieszkańcy danej wsi, stawali się właścicielami wspólnoty rolnej, leśnej lub wodnej. Tego typu zdarzenia najczęściej miały miejsce w dawnym zaborze rosyjskim.

Sejm wielokrotnie zajmował się tą sprawą. Problem reguluje ustawa o wspólnotach gruntowych, która była często nowelizowana, natomiast autor petycji prosi nas o to (i przedstawia konkretną propozycję ustawy), żeby z mocy prawa zlikwidować wszelkie wspólnoty gruntowe i doprowadzić do tego, aby właścicielem wszystkich tych terenów stała się gmina.

Budzi to co najmniej dwie wątpliwości.

Po pierwsze, jest to wątpliwość konstytucyjna dotycząca prawa własności. Konstytucja chroni prawo własności i nie wiadomo z jakiego powodu, w tym przypadku, mielibyśmy uwłaszczać gminę, czy komunalizować wspólny majątek. Zresztą ta sprawa jest już uregulowana i takie rozwiązanie jest dopuszczalne, ale jedynie w przypadku, kiedy pozyskanie danego gruntu przez gminę ma służyć jej działalności własnej lub, kiedy realizowana jest inwestycja drogowa, ważna dla państwa, inwestycja energetyczna. To musi odbywać się za rekompensatą finansową dla tych, którzy są właścicielami. To jest pierwsza wątpliwość, która żądanie petycji czyni niemożliwym do realizacji.

Kolejna kwestia jest taka, że nieprawdą jest to, co w swojej argumentacji podnosi wnoszący petycję, i istnieją wspólnoty, które dobrze gospodarują i racjonalnie użytkują ten grunt.

Panie przewodniczący, choćby z tych dwóch powodów wnoszę o to, żeby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo, proszę się przedstawić.

Główny specjalista w Departamencie Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Aleksandra Kwaśniewska:

Dzień dobry państwu.

Nazywam się Aleksandra Kwaśniewska, jestem głównym specjalistą w Departamencie Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Po zapoznaniu się z treścią petycji, przedstawionym projektem ustawy i opinią Biura Analiz Sejmowych, ministerstwo zgadza się z opinią. Kwestia wspólnot gruntowych i ewentualnej możliwości komunalizacji części z tych wspólnot jest obecnie regulowana przepisami, które są zgodne z konstytucją i w tej chwili nie ma potrzeby, żeby zmieniać to tak zasadniczo, bez wzięcia pod uwagę konstytucyjnej ochrony prawa własności.

Zatem uważamy, że żądania tej petycji są niezasadne.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Jest wniosek o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Nie ma głosów sprzeciwu – rozumiem, że Komisja podjęła decyzję zgodną z tym wnioskiem.

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu czwartego, który będzie przedstawiał również pan poseł Mirosław Maliszewski. Jest to rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, oddaję głos panu posłowi.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Przedmiotem tej petycji jest zmiana ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Autorowi petycji chodzi konkretnie o zmianę polegającą na skreśleniu art. 150 ust. 2 pkt 1 ustawy, jak podaje autor, ten przepis jest przepisem martwym.

O czym mówi ten przepis? Otóż mówi o tym, że egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w amatorskiej służbie radiokomunikacyjnej przeprowadza komisja powołana przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej i prezes tego urzędu może powierzyć przeprowadzenie egzaminów organizacji zrzeszającej amatorów. To dotyczy tej drugiej części, czyli Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może powierzyć przeprowadzenie egzaminów organizacji zrzeszającej radioamatorów. Wnoszący petycję chce skreślenia tego punktu, uznając, że od momentu jego wejścia w życie Prezes UKE ani razu z niego nie skorzystał i ani razu nie powierzył organizacji zrzeszającej radioamatorów funkcji egzaminatora na stanowisko operatora urządzeń radiowych w radiokomunikacyjnej służbie amatorskiej.

Ponadto, wnoszący petycję twierdzi, że w tym przepisie funkcjonuje pewna dyskryminacja, która nie pozwala innym, niż stowarzyszenie, formom prawnym organizacji zrzeszających radioamatorów wystąpienie o możliwość organizacji takich egzaminów. Na ten zarzut odpowiedzieli Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej i Minister Cyfryzacji – i przedstawiają zgoła odmienny argument.

Po pierwsze, o organizację takich egzaminów mogą wystąpić wszystkie organizacje zrzeszające, które spełniają określone wymogi i są zarejestrowane, jednak ze swojej strony muszą przedstawić określone propozycje, kompetencje i doświadczenie kadrowe do tego, aby taki egzamin mógł być przeprowadzony.

Trudno nie zgodzić się z tą argumentacją. Wydaje się, że liczba odmów organizacji takich egzaminów nie jest poważna. W ciągu minionych kilku lat było zaledwie kilka odmów organizowania egzaminów przez organizacje zrzeszające radioamatorów.

Nie widzę zatem potrzeby skreślania tego. Nawet jeśli ten przepis jest dziś martwy, czyli prezes urzędu komunikacji z niego nie korzysta to nie ma jakichś sygnałów nieprawidłowości w przeprowadzaniu egzaminów w tej sprawie.

Ponadto, w moim odczuciu, wnoszący petycję jak gdyby chciał usprawnić przeprowadzenie procedury egzaminacyjnej, a z drugiej strony, proponuje działania odwrotne, czyli nie daje możliwości powierzenia takiego zadania organizacji pozarządowej. To jest pierwszy czynnik przemawiający za tym, żeby oddalić petycję.

Po drugie, wydaje się, że sprawa nie ma negatywnego znaczenia. Obowiązujące przepisy nie mają negatywnego znaczenia, bo nie ma problemu z egzaminami – przynajmniej nikt nas o tym nie poinformował. O prowadzenie mogą ubiegać się organizacje, które spełniają wymogi a prezes urzędu musi zadbać o to, aby jakość tego egzaminu i jakość tych organizacji była odpowiednia, co będzie gwarantowało jego sprawne przeprowadzenie.

Wnoszę o odrzucenie żądania zawartego w petycji.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Czy jest głos ze strony ministerstwa?

Proszę bardzo, oddaję głos.

Dyrektor Departamentu Telekomunikacji Ministerstwa Cyfryzacji Agnieszka Krauzowicz:

Agnieszka Krauzowicz, dyrektor Departamentu Telekomunikacji Ministerstwa Cyfryzacji.

Chciałabym ponownie poprzeć informacje, które w swojej wypowiedzi przedstawił pan poseł. Na jednym z poprzednich posiedzeń tej Komisji, podczas omawiania dezyderatu nr 131 (jeśli dobrze pamiętam), mówiliśmy, że wnoszący wskazuje, że nieskorzystanie przez prezesa UKE z dobrodziejstwa przepisu art. 150 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo tele-

komunikacyjne wynika niejako z niechęci prezesa UKE do zgłaszających się organizacji lub do powierzania innym organizacjom pozarządowym i podmiotom przeprowadzania tych egzaminów.

Nie jestem w stanie zgodzić się z takim argumentem, ponieważ nie chodzi tu o niechęć do powierzania organizacji egzaminów podmiotom zrzeszającym radioamatorów a o spełnianie przez te organizacje warunków, które są określone w rozporządzeniu ministrów – administracji i cyfryzacji.

Po spełnieniu przez którąkolwiek z organizacji warunków, które są wyjaśnione i wskazane w tym rozporządzeniu, Prezes UKE będzie mógł zawrzeć porozumienie z taką organizacją. Natomiast niespełnianie warunków przez dwie organizacje, które do tej pory występowały o to do prezesa, nie może być przesłanką tego, aby ingerować w system prawny i skreślać przepis, który daje takie możliwości. Fakt, że te organizacje, które aktualnie nie spełniają koniecznych warunków, nie oznacza tego, co zauważył pan poseł, że w przyszłości nie powstanie taka organizacja, lub te, które funkcjonują, nie będą spełniały tych warunków.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Kilkakrotnie dyskutowaliśmy o tym na posiedzeniu Komisji do Spraw Petycji. Co prawda, w opinii naszego stałego doradcy Komisji jest taka sugestia, że zwrot „organizacja zrzeszająca radioamatorów” jest niejednoznaczny i może budzić jakieś wątpliwości, tym niemniej jednak należy zwrócić uwagę na to, co podnosił pan poseł Maliszewski, że ze strony osób egzaminowanych nie ma jakiegóż fali pretensji, wniosków, że są jakieś problemy z egzaminami.

Petycje wpływają od hipotetycznych, ewentualnych organizacji, które mogłyby przeprowadzać takie egzaminy, niemniej jednak główny beneficjent, czyli osoby, które zdają te egzaminy nie zgłaszają wniosków, że są jakieś zaburzenia w tych procedurach.

W związku z tym, mamy wniosek o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Jeśli nie ma głosów przeciwnych to zrozumiałem, że Komisja przyjęła takie rozstrzygnięcie.

Nie ma głosów przeciwnych, dziękuję bardzo.

Przechodzimy do ostatniego punktu porządku naszego sto osiemdziesiątego trzeciego posiedzenia Komisji, czyli rozpatrzenia projektów dezyderatów. Nasz sekretariat zawsze działa bardzo sprawnie, mamy przygotowanych sześć projektów dezyderatów.

Pierwszy to zmiany przepisów o ochronie zabytków, drugi dotyczy współfinansowania niekomercyjnych klubów sportowych przez samorząd terytorialny. Kolejny to obniżenie stawek opłat z tytułu użytkowania wieczystego dla terenów wykorzystywanych do celów sportowych i rekreacyjnych.

Kolejny to zmiana w Kodeksie pracy w zakresie aktualizacji odesłań. Dezyderat piąty dotyczy propozycji zmian w obowiązującym ustawodawstwie. Dezyderat szósty dotyczy zmian legislacyjnych mających na celu poprawę przejrzystości i spójności niektórych ustaw.

Wszystkie te dezyderaty zostały przygotowane na wniosek Komisji. Czy do któregoś z tych dezyderatów...

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Każdy musimy omówić oddzielnie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Sugeruje pan, że każdy oddzielnie – dobrze.

Czy są uwagi do pierwszego dezyderatu, czyli do zmiany przepisów o ochronie zabytków, ktoś z państwa posłów ma jakieś uwagi?

Jest uwaga, proszę bardzo.

Posel Urszula Augustyn (PO-KO):

Tak, chciałabym podziękować – dezyderat jest bardzo precyzyjnie napisany i dokładnie odnosi się do tego, o czym dyskutowaliśmy na posiedzeniu Komisji.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Rozumiem, że nie ma uwag i w związku z tym Komisja przyjęła ten dezyderat.

Dezyderat drugi, współfinansowanie niekomercyjnych klubów sportowych przez samorząd terytorialny. Czy są uwagi do dezyderatu?

Pan poseł.

Posel Jacek Świat (PiS):

Nie mam uwag, dezyderat jest dobrze napisany.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Nie ma uwag, Komisja przyjmuje projekt.

Dezyderat trzeci, obniżenie stawki opłat z tytułu użytkowania wieczystego dla terenów wykorzystywanych do celów sportowych i rekreacyjnych. Czy są uwagi ze strony państwa posłów?

Nie ma uwag, przyjmujemy bez uwag.

Kolejny czwarty dezyderat, zmiany w Kodeksie pracy w zakresie aktualizacji odesłań. Czy są uwagi?

Posel Urszula Augustyn (PO-KO):

Bardzo dobrze napisane.

Przewodniczący poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Nie ma uwag, Komisja przyjmuje projekt dezyderatu.

Dezyderat piąty, propozycja zmian w obowiązującym ustawodawstwie. Czy są uwagi do tekstu?

Nie ma uwag, przyjmujemy.

Dezyderat szósty, zmiany legislacyjne mające na celu poprawę przejrzystości i spójności niektórych ustaw. Czy są uwagi państwa posłów?

Nie ma uwag, przyjmujemy dezyderat bez uwag.

Dziękuję państwu bardzo.

Zamykam posiedzenie Komisji.

Wyczerpaliśmy porządek, dziękuję bardzo.